

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 17 września 1971 r.

Nr 47

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

304 — nr 169 z dnia 12 sierpnia 1971 r. w sprawie wzmoczenia walki z hałasem i wibracjami w zakładach pracy . 581

ZARZĄDZENIA:

305 — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 1 września 1971 r. w sprawie ksiąg skarg i wniosków w uspo-
lecznionych placówkach handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego . 583

306 — Ministrów Handlu Zagranicznego i Łączności z dnia 12 sierpnia 1971 r. w sprawie stosowania ulgowych sta-
wek celnych do towarów nadesłanych z zagranicy w przesyłkach pocztowych dla rencistów i osób korzy-
stających z pomocy opieki społecznej . 586

ORWIESZCZENIA:

307 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 17 sierpnia 1971 r. o ogłaszaniu zmian w wykazie leków go-
towych wprowadzanych do obrotu w aptekach wyznaczonych do prowadzenia leków gotowych zagra-
nicznych i niektórych leków krajowych oraz skupu leków zagranicznych . 586

308 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 26 sierpnia 1971 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Pol-
skich Norm . 587

304

UCHWAŁA Nr 169 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 sierpnia 1971 r.

w sprawie wzmoczenia walki z hałasem i wibracjami w zakładach pracy.

W celu poprawy warunków pracy w zakresie ogranicze-
nia lub likwidacji w zakładach pracy hałasów i wibracji
ujemnie wpływających na zdrowie i efektywność pracy czło-
wieka Rada Ministrów na wniosek Centralnej Rady Zwią-
zków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych
i prezydja wojewódzkich rad narodowych podejmą — przy
wykorzystaniu własnych środków i możliwości — działalność
w zakresie wzmocnienia walki z hałasem i wibracjami w pod-
ległych im zakładach pracy.

2. Kierownicy przedsiębiorstw i zakładów przemysł-
owych i usługowych opracują w uzgodnieniu z radami zakła-
dowymi — w terminie 4 miesięcy od daty wejścia w życie
uchwały — plany przedsięwzięć, zapewniających wydátne
ograniczenie bądź likwidację nadmiernego hałasu i wibracji
w tych przedsiębiorstwach i zakładach, na lata 1972—1975
i roczne harmonogramy ich realizacji. W jednostkach, w któ-
rych działa samorząd robotniczy plany tych przedsięwzięć
oraz harmonogramy powinny być zatwierdzone przez konfe-
rencję samorządu robotniczego.

3. Dyrektorzy zjednoczeń i jednostek równorzędnych:

- 1) dokonają na kolegiach zjednoczeń wspólnie z zarządami
głównymi właściwych związków zawodowych oceny rea-
lizacji zakładowych planów przedsięwzięć, o których
mowa w ust. 2, oraz wyboru najbardziej typowego dla
branży zakładu lub wydziału, w którym zaprogramowa-
no zastosowanie najlepszych i najsukuteczniejszych me-
tod i sposobów zwalczania hałasu i wibracji; realizacja
zatwierdzonego na kolegium planu przedsięwzięć wyty-
powanego zakładu lub wydziału powinna być kontrolo-
wana i upowszechniana w podległych zakładach bezpo-

średnio przez zjednoczenia. Informacje w tym zakresie
powinny być przekazywane i upowszechniane również
przez ośrodki informacji;

- 2) na kolegiach, o których mowa w pkt 1, przeanalizują
realizację planów badań naukowych i postępu technicz-
nego w podległych jednostkach zaplecza naukowo-ba-
dawczego i rozwojowego dla ewentualnego uzupełnienia
ich tematyką związaną z ograniczeniem hałasu i wibracji.

4. Oceny i analizy wyników uzyskanych w realizacji
planów przedsięwzięć dotyczących wyciszania hałasów
i ograniczenia wibracji należy omawiać na kolegiach zjedno-
czeń i jednostek równorzędnych co roku, każdorazowo na
przykładzie innego zakładu pracy lub przedsiębiorstwa.

§ 2. Prace naukowo-badawcze, rozwojowe i wdrożenio-
we w zakresie zwalczania hałasu i wibracji w zakładach pra-
cy należy prowadzić opierając się na „Założeniach progra-
mowych zwalczania hałasu i wibracji”, zwanych dalej „Za-
łożeniami programowymi”, które ustala Przewodniczący Ko-
mitetu Nauki i Techniki.

§ 3. 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych,
prezydja wojewódzkich rad narodowych) oraz Sekretarz Na-
ukowy Polskiej Akademii Nauk zobowiązują podległe im jed-
nostki do opracowania w terminie do dnia 31 grudnia 1971 r.
szczegółowych zadań w zakresie prac naukowo-badawczych,
rozwojowych i wdrożeniowych, dotyczących zwalczania ha-
łasu i wibracji na lata 1972—1975 na podstawie „Założeń
programowych”, o których mowa w § 2.

2. Zadania, o których mowa w ust. 1, należy włączyć do
planów badań i rozwoju technicznego i finansować ich reali-
zację zgodnie z ustalonymi zasadami finansowania tych pla-
nów.

§ 4. 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych, prezydya wojewódzkich rad narodowych) zobowiązują podległych im producentów maszyn, urządzeń i narzędzi oraz sprzętu budowlanego i transportowego do przeprowadzania ocen produkowanych wyrobów pod względem hałasu i wibracji na zasadach i w trybie określonych przez Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki i Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar. Przy ustalaniu szczegółowych kryteriów oceny poziomu technicznego wyrobów w zakresie bezpieczeństwa i higieny użytkowania oraz ochrony środowiska należy ustalać dopuszczalny poziom hałasu i wibracji dla danego wyrobu.

2. Maszyny, urządzenia i narzędzia oraz sprzęt budowlany i transportowy, wywołujące hałas i wibrację, powinny być zaopatrywane przez producentów w charakterystyki poziomu hałasu i wibracji.

3. Producenci wyrobów przekraczających dopuszczalny poziom hałasu i wibracji zobowiązani są do usunięcia przyczyn nadmiernego hałasu i wibracji lub wycofania tych wyrobów z produkcji w terminie określonym przez właściwego ministra.

4. Kryteria dopuszczalności poziomu hałasu i wibracji należy stosować również do maszyn, urządzeń i narzędzi oraz sprzętu budowlanego i transportowego nabywanych za granicą na potrzeby krajowe.

§ 5. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych, prezydya wojewódzkich rad narodowych) nadzorujący jednostki projektujące obiekty przemysłowe i jednostki produkujące maszyny i urządzenia, narzędzia oraz sprzęt transportowy i budowlany spowodują wyznaczenie specjalistów w podległych im biurach konstrukcyjnych i biurach projektów do dokonywania oceny prawidłowości wykonywanej w tych biurach dokumentacji technicznej z punktu widzenia zabezpieczenia przed hałasem i wibracjami.

§ 6. 1. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:

- 1) zapewni we współpracy z zainteresowanymi ministrami opracowanie w ciągu 4 miesięcy od daty wejścia w życie uchwały programu rozwoju produkcji odpowiedniej jakości typowych materiałów i ustrojów dźwiękochłonnych, dźwiękoizolacyjnych i antywibracyjnych w asortymencie niezbędnym do realizacji zabezpieczeń przeciwhałasowych i antywibracyjnych w zakładach pracy;
- 2) wyznaczy bądź utworzy przedsiębiorstwa specjalizujące się w produkcji typowych materiałów, elementów i ustrojów dźwiękochłonnych, dźwiękoizolacyjnych i antywibracyjnych,
- 3) wyznaczy w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały biura studiów i projektów, które będą się specjalizowały w zakresie zabezpieczeń przed hałasem i wibracjami typowych obiektów budownictwa przemysłowego i ogólnego oraz opracowywały nowe rozwiązania techniczne, jak również kryteria doboru i oceny ekonomicznej tych zabezpieczeń.

2. Właściwi ministrowie wprowadzą obowiązek uwzględniania zabezpieczeń przeciwhałasowych i antywibracyjnych w dokumentacji projektowo-kosztorysowej, sporządzanej dla obiektów przemysłowych przez nadzorowane przez nich biura projektów.

§ 7. Minister Przemysłu Maszynowego w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały zawrze porozumienie z Ministrami Przemysłu Lekkiego i Przemysłu Chemicznego oraz Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości w sprawie rozwoju i koordynacji produkcji indywidualnych środków ochrony przeciwhałasowej i antywibracyjnej odpowiedniej jakości, w ilości i asortymencie niezbędnym do

sukcesywnego zaspokojenia potrzeb krajowych w tym zakresie.

§ 8. Minister Przemysłu Maszynowego w porozumieniu z właściwymi ministrami zapewni w latach 1972—1975 rozwój produkcji podstawowej aparatury kontrolno-pomiarowej do pomiaru hałasu i wibracji oraz niezbędnej aparatury diagnostycznej do badań lekarskich pracowników narażonych na działanie hałasu i wibracji, w ilości i asortymencie niezbędnym do sukcesywnego zaspokojenia potrzeb w tym zakresie.

§ 9. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego - we współpracy z zainteresowanymi ministrami opracuje w terminie do końca 1971 r. program prac normalizacyjnych w zakresie:

- 1) dopuszczalnego poziomu hałasu i wibracji dla poszczególnych typów maszyn, urządzeń, narzędzi oraz sprzętu transportowego i budowlanego, jak również związanych z tym metod pomiaru;
- 2) ustalenia podstawowej klasyfikacji, rodzajów materiałów, elementów i ustrojów dźwiękochłonnych, dźwiękoizolacyjnych i antywibracyjnych, wymagań jakościowych dla nich oraz metod badania ich właściwości;
- 3) wymagań jakościowych w odniesieniu do indywidualnych środków ochrony przed hałasem i wibracjami oraz metod badania ich skuteczności

i po uzgodnieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki włączy poszczególne zadania programu do 5-letniego planu prac normalizacyjnych na lata 1971—1975.

§ 10. 1. Zainteresowani ministrowie w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej spowodują sukcesywne wyposażenie w latach 1972—1975 placówek przemysłowej służby zdrowia w aparaturę diagnostyczną, przeznaczoną do przeprowadzania badań lekarskich pracowników narażonych na działanie hałasu i wibracji.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej:

- 1) wyznaczy w terminie do dnia 30 listopada 1971 r. ośrodki do koordynowania działalności placówek przemysłowej służby zdrowia w zakresie profilaktyki lekarskiej oraz w zakresie diagnostyki i leczenia pracowników zatrudnionych w warunkach nadmiernego hałasu lub narażonych na szkodliwe wibracje;
- 2) spowoduje sukcesywne wyposażenie w latach 1972—1975 stacji sanitarno-epidemiologicznych w aparaturę kontrolno-pomiarową do pomiaru hałasu i wibracji występujących w zakładach pracy;
- 3) spowoduje rozwinięcie w latach 1972—1975 w podległych mu jednostkach naukowo-badawczych prac dotyczących wpływu hałasu i wibracji na ustrój człowieka, nowych metod profilaktyki, wczesnej diagnostyki zmian chorobowych i leczenia w tym zakresie.

§ 11. 1. Ministrowie Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Maszynowego, Górnictwa i Energetyki, Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar wyznaczą bądź zorganizują, po uzgodnieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki, jednostki właściwe do przeprowadzenia badań maszyn, urządzeń i narzędzi oraz sprzętu transportowego i budowlanego pod względem hałasu i wibracji i w terminie do końca 1973 r. wyposażą je w niezbędną aparaturę i sprzęt kontrolno-pomiarowy.

2. Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar zapewni podjęcie w 1972 r. legalizacji narzędzi do pomiaru hałasu i wibracji przez organy administracji jakości i miar lub upoważni państwowe jednostki organizacyjne do działalności w tym zakresie.

§ 12. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego spowoduje:

1) sukcesywne wprowadzenie — począwszy od roku akademickiego 1972/1973 — do obowiązujących programów kształcenia w wybranych wyższych szkołach technicznych, na określonych kierunkach studiów, zagadnień w zakresie akustyki, metod pomiaru hałasu i wibracji oraz metod ograniczenia lub likwidacji hałasu i wibracji,

2) zorganizowanie w wybranych szkołach wyższych studiów doktoranckich oraz studiów podyplomowych dla inżynierów specjalizujących się w dziedzinie walki z hałasem i wibracjami, zgodnie z potrzebami zgłoszonymi przez poszczególne resorty.

§ 13. Przy rozwiązywaniu poszczególnych zagadnień naukowo-badawczych i technicznych zaleca się korzystanie z osiągnięć i doświadczeń zagranicznych, a w szczególności krajów członkowskich Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej.

§ 14. Wyznacza się Centralny Instytut Ochrony Pracy jako jednostkę koordynującą i współdziałającą w zakresie prac naukowo-badawczych, rozwojowych i wdrożeniowych wynikających z realizacji „Założeń programowych”, o których mowa w § 2.

§ 15. 1. Zainteresowani ministrowie (kierownicy urzędów centralnych, prezydya wojewódzkich rad narodowych) przesyłają Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki w terminie do dnia 5 marca każdego roku sprawozdania z realizacji uchwały i „Założeń programowych” za rok ubiegły. Sprawozdania te powinny zawierać:

- 1) informację o uzyskanych efektach poprawy stanu w zakresie likwidacji lub ograniczenia hałasu i wibracji;
- 2) informację o wysokości środków przeznaczonych i wykorzystanych na realizację planowanych przedsięwzięć, w szczególności środków przewidzianych na prace naukowo-badawcze i rozwojowe, modernizację i poprawę stanu istniejącego.

2. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki składa Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Przewodniczącemu Centralnej Rady Związków Zawodowych w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku informacje o wykonaniu uchwały w roku ubiegłym oraz wnioski dotyczące dalszej realizacji zadań objętych „Załoženiami programowymi”.

§ 16. Ilekroć w uchwale jest mowa o prezydiach wojewódzkich rad narodowych, należy przez to rozumieć także prezydya rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 17. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki, zainteresowanym ministrom, Sekretarzowi Naukowemu Polskiej Akademii Nauk oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych.

§ 18. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

305

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 1 września 1971 r.

w sprawie książek skarg i wniosków w uspołecznionych placówkach handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego.

Na podstawie § 38 uchwały nr 151 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1971 r. w sprawie organizacji przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków (Monitor Polski Nr 41, poz. 260) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa:

- 1) o placówce handlowej — należy przez to rozumieć placówkę uspołecznionego handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego prowadzącą sprzedaż detaliczną bądź produkcję i detaliczną sprzedaż towarów (wyrobów) albo świadczącą inne usługi, z wyłączeniem sprzedaży obnośnej, bez względu na jej podporządkowanie organizacyjne,
- 2) o przedsiębiorstwie — należy przez to rozumieć jednostkę organizacyjną, której placówka handlowa bezpośrednio podlega, tj. przedsiębiorstwo państwowe, spółdzielnię, organizację społeczną,
- 3) o konsumentach — należy przez to rozumieć także osoby nabywające towary w placówkach handlowych lub korzystające z usług placówek handlowych.

§ 2. 1. Każda placówka handlowa obowiązana jest prowadzić książkę do wpisywania skarg i wniosków, zwaną dalej „książką”.

2. W domach towarowych, sklepach wielodziałowych oraz w dwu- i wielosalowych zakładach gastronomicznych należy prowadzić tyle książek, aby konsumenci mogli z nich swobodnie korzystać bez potrzeby oddalania się od miejsc zakupu towaru lub spożycia posiłku.

§ 3. 1. Kierownik placówki handlowej obowiązany jest umieścić książki wraz z przyborami do pisania w miejscach widocznych i swobodnie dostępnych dla konsumentów, aby mogli oni dokonywać wpisów bez jakichkolwiek utrudnień oraz bez potrzeby zwracania się do pracowników placówki o wydanie książki.

2. Od konsumentów zamierzających dokonać w książce wpisu pracownicy placówki handlowej nie mogą żądać okazania dokumentów dla stwierdzenia tożsamości.

3. Dla ułatwienia konsumentom korzystania z książki należy w miejscu, gdzie się ona znajduje, umieścić odpowiedni napis informujący.

4. Opiekę nad książką w placówce handlowej powinien sprawować kierownik placówki (sali, piętra), a w razie jego nieobecności wyznaczony pracownik przebywający stale w pomieszczeniu placówki handlowej.

5. Wewnątrz książki powinna być podłożona kalka do celu sporządzenia skargi lub wniosku w dwóch egzemplarzach.

§ 4. 1. Kierownik placówki handlowej obowiązany jest codziennie sprawdzać stan zapisów w książce i bieżąco załatwiać wpisane skargi i wnioski.

2. Skargi i wnioski nie załatwione pozytywnie przez kierownika placówki handlowej oraz skargi i wnioski bez nazwiska i adresu osoby wpisującej, a także te, których załatwienie wykracza poza kompetencje lub możliwości kierownika placówki handlowej, kierownik placówki przekazuje